

РЕШЕНИЕ

№ 724

гр. София, 08.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 23 състав,
в публично заседание на 03.10.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Антоанета Аргирова

при участието на секретаря Емилия Митова и при участието на прокурора Мария Малинова, като разгледа дело номер **12594** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е исково е и е по реда на чл. 203, ал. 2 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по Искова молба с вх.№44288/17.12.2021 година по регистъра на АССГ, подадена на 17.11.2020 година от Ц. Х. И., ЕГН: [ЕГН], като земеделски производител, чрез процесуалния представител – адв. Т. З., САК.

С исковата молба от 17.12.2020 г. са предявени четиринадесет обективно кумулативно съединени иска с правно основание чл. 1, ал. 1 ЗОДОВ и чл. 86 ЗЗД, вр. § 1 от ЗРЗОДОВ против Областна дирекция по безопасност на храните – С. – област /ОБДХ/, както следва:

1. Иск с правно основание чл. 1, ал. 1 ЗОДОВ за осъждането на ответника да заплати на ищеца сумата в размер на 540 лв., представляваща обезщетение за имуществени вреди във вида на претърпени загуби, представляващи стойността на заплатени разходи за унищожаване /убиване/ по хуманен начин на кокошки носачки, ведно със законната лихва от датата на подаване на исковата молба до окончателното изплащане на дължимото;

2. Иск с правно основание чл. 86 ЗЗД, вр. § 1 от ЗРЗОДОВ за осъждането на ответника да заплати на ищеца сумата в размер на 106, 36 лв., представляваща лихва за забава върху главницата по т. 1 за периода от 09.01.2020 г. до датата на подаване на исковата молба 17.12.2021 г.;

3. Иск с правно основание чл. 1, ал. 1 ЗОДОВ за осъждането на ответника да заплати

на ищеца сумата в размер на 4 560 лв., представляваща обезщетение за имуществени вреди във вида на претърпени загуби, изразяващи се в стойността на заплатен месечен наем по Договор за наем от 18.04.2013 г., сключен между Институт по криобиология и хранителни технологии и ищеца, за периода от 01.01.2020 г. до 30.04.2020 г.

4. Иск с правно основание чл. 86 ЗЗД, вр. § 1 от ЗРЗОДОВ за осъждането на ответника да заплати на ищеца да заплати сумата в размер на 754,99 лв., представляваща лихва за забава върху главницата по т. 3 за периода от 01.05.2020 г. до датата на подаване на исковата молба 17.12.2021 г.

5. Иск с правно основание чл. 1, ал. 1 ЗОДОВ за осъждането на ответника да заплати на ищеца сумата в размер на 3 510 лв., представляваща обезщетение за имуществени вреди във вида на претърпени загуби, представляващи стойността на заплатен месечен наем за Хале 2 по Договор за наем от 04.05.2020 г., сключен между Институт по криобиология и хранителни технологии и ищеца, за периода 01.05.2020 г. до 15.09.2020 г.

6. Иск с правно основание чл. 86 ЗЗД, вр. § 1 от ЗРЗОДОВ за осъждането на ответника да заплати на ищеца сумата в размер на 446,59 лв., представляваща лихва за забава върху главницата по т. 5 за периода от 16.09.2020 г. до датата на подаване на исковата молба 17.12.2021 г.

7. Иск с правно основание чл. 1, ал. 1 ЗОДОВ за осъждането на ответника да заплати на ищеца сумата в размер на 3 300 лв., представляваща обезщетение за имуществени вреди във вида на претърпени загуби, представляващи стойността на заплатен месечен наем за Хале 3 по Договор за наем от 04.05.2020 г., сключен между Институт по криобиология и хранителни технологии и ищеца, за периода 01.05.2020 г. до 15.10.2020 г.

8. Иск с правно основание чл. 86 ЗЗД, вр. § 1 от ЗРЗОДОВ за осъждането на ответника да заплати на ищеца сумата в размер на 392,36 лв., представляваща лихва за забава върху главницата по т. 7 ,за периода от 16.10.2020 г. до датата на подаване на исковата молба 17.12.2021 г.

9. Иск с правно основание чл. 1, ал. 1 ЗОДОВ за осъждането на ответника да заплати на ищеца сумата в размер на 8 400 лв., представляваща обезщетение за имуществени вреди във вида на пропуснати ползи от дейността на ищеца като земеделски производител – продажба на яйца за консумация от Хале 2 за периода 01.01.2020 г. до 30.04.2020 г.

10. Иск с правно основание чл. 86 ЗЗД, вр. § 1 от ЗРЗОДОВ за осъждането на ответника да заплати на ищеца сумата в размер на 1390, 78 лв., представляваща лихва за забава върху главницата по т. 9 за периода от 01.05.2020 г. до датата на подаване на исковата молба- 17.12.2021 г.

11. Иск с правно основание чл. 1, ал. 1 ЗОДОВ за осъждането на ответника да заплати на ищеца сумата в размер на 31 000 лв., увеличен до сумата в размер на 51 105, съгл. допуснато с определение в о.с.з. на 3.10.22 г. изменение на иска, представляваща обезщетение за имуществени вреди във вида на пропуснати ползи от дейността на ищеца като земеделски производител - продажба на яйца за консумация от Хале 3 за периода 01.01.2020 г. до 15.10.2020 г.

12. Иск с правно основание чл. 86 ЗЗД, вр. § 1 от ЗРЗОДОВ за осъждането на ответника да заплати на ищеца сумата в размер на 3 685.85 лв., представляваща лихва за забава върху главницата по т. 11 за периода от 16.10.2020 г. до датата на подаване

на исковата молба 17.12.2021 г.

13. Иск с правно основание чл. 1, ал. 1 ЗОДОВ за осъждането на ответника да заплати на ищеца сумата в размер на 7 950 лв., увеличен до сумата в размер на 8435, съгл. допуснато с определение в о.с.з. на 3.10.22 г. изменение на иска, представляваща обезщетение за имуществени вреди във вида на пропуснати ползи от пропуснато финансиране по Договор № 22/588801/00114 от 18.12.2012 г. за предоставяне на Държавна помощ „Помощ за реализация за доброволно поети ангажименти за хуманно отношение към птиците“, за периода 01.01.2020 г. до 15.10.2020 г.

14. Иск с правно основание чл. 86 ЗЗД, вр. § 1 от ЗРЗОДОВ за осъждането на ответника да заплати на ищеца сумата в размер на 945,24 лв., представляваща лихва за забава върху главницата по т. 13 за периода от 16.10.2020 г. до датата на подаване на исковата молба 17.12.2021 г.,

като всички вреди са настъпили от Предписание №33/20.12.2019 година, изд. от официален ветеринарен лекар в отдел „ВЖ“ при ОДБХ-С. област, отменено с влязло в сила 21.01.2021 година съдебно решение, постановено по адм. дело №1102/2020 година по описа на АССГ

Ищецът твърди, че е собственик на животновъден обект-птицевъден обект № 2BG23006, находящ се в [населено място]. С писмо № 33/10.12.2019 г. и писмо № 35/10.12.2019 г. от официален ветеринарен лекар до Национален диагностичен научноизследователски ветеринарномедицински институт са изпратени проби за изследване на салмонела – марлени чорапи, взети от обект Хале 2, сграда дясно, и Хале 2. В пробите спрямо резултати от 20.12.2019 г. е изолирана бактерия S. Enteridis. В тази връзка е издаден Акт за възбрана № 2 и Предписание № 33/20.12.2019 г. от ОБДХ С.-област. С предписанието, с определен срок за изпълнение се дават следните разпореждания: 1. Забранява се движението на птици и яйца от и към хале дясно, както и от и към сграда 2 в птицевъдния обект; 2. Птиците от хале дясно, както и от и към сграда 2 да се насочат за санитарно клане или да се унищожат по хуманен начин в срок до 06.01.2020 г.; 3. След клането на птиците цялото оборудване да се извади от сградата и да се извършат многократни механични почиствания и дезинфекции на сградата и оборудването, последвани от вземане на проби за контрол на дезинфекцията в срок до 31.01.2020 г.; 4. Да се извърши ДДД обработка на целия птицевъден обект и прилежащите площи в срок до 31.01.2020 г.; 5. Да не се населва помещението с нова партида птици без да се вземат официални проби за контрол на дезинфекцията в срок до 31.01.2020 г.; 6. Да се повишат мерките по биосигурности проследимост във всички сгради към птицевъдния обект в срок до 31.01.2020 г.; 7. да се вземат проби за самоконтрол по националната програма за контрол на салмонелозите при кокошки носачки, съгласно указанията. В изпълнение на предписанието на 10.01.2020 година в обекта били умъртвени 10 022 кокошки-носачки и 111 640 броя яйца. По жалба на ищеца предписанието било отменено с влязло в сила съдебно решение на АССГ по дело №1102/2020 година на АССГ. Ищецът твърди, че от незаконосъобразното предписание са му причинени, заявените с исковата молба /ИМ/ имуществени вреди.

С писмения отговор на ИМ, ответникът оспорва основателността на предявените искове с твърдения, че приложените към ИМ доказателства не установявали лишаването изцяло на ищеца от възможността да осъществява стопанска дейност. В тази връзка твърди, че и след издаването на предписанието работата в птицевъдния обект на ищеца фактически не била преустановена и в него били отглеждани птици.

След като ищецът продължил експлоатацията на животновъдния обект не можело да се направи извод същият да е претърпял имуществени вреди, които да са пряка и непосредствена последица именно от отменения акт, тъй като е имал възможност да реализира приходи. Заявените пропуснати ползи се оспорват и по съображения, че се основават на бъдещи, евентуални, голосоловни и хипотетични очаквания.

В съдебно заседание пред АССГ, процесуалният представител на ищеца поддържа исковете и моли за уважаването им, както и за присъждане на разноските по делото, за които представя списък по чл.80 ГПК. В депозираните по делото писмени бележки, в определения за това от съда срок, излага съображения за основателност на предявените искове.

Ответникът чрез процесуалния си представител-юрк. М. оспорва предявените искове и моли за отхвърлянето им, както и за присъждането на юрисконсултско възнаграждение. В депозираните по делото, в определения за това от съда срок, по същество се преповтарят доводите, изложени в ПО на ИМ, без да се анализират събраните по делото доказателства.

Участващият по делото прокурор от С. градска прокуратура дава заключение за основателност на предявените искове

Административен съд-София град, след като обсъди твърденията на страните и прецени събраните по делото доказателства, намира за установено следното:

От фактическа страна:

Не е спорно по делото, че ищецът Ц. Х. И. е земеделски производител, собственик на животновъден обект-птицевъден обект №2BG23-006, находящ се в [населено място].

С писмо № 33/10.12.2019 г. и писмо № 35/10.12.2019 г. от официален ветеринарен лекар до Националния диагностичен научноизследователски ветеринарномедицински институт са изпратени проби за изследване на салмонела – марлени чорапи, взети от обект Хале 2, сграда дясно, и Хале 2. В пробите спрямо резултати от 20.12.2019 г. е изолирана бактерия *S. Enteridis*. В тази връзка е издаден Акт за възбрана № 2 и Предписание № 33/20.12.2019 г. от ОБДХ С.-област.

Видно от приетото като писмено доказателство по делото Предписание № 33/20.12.2019 г. от ОБДХ С.-област, с него на основание Протокол от изследване №1453 от НРЛ от НРЛ Salm.St.A./17.12.2019 година и №1452 от НРЛ от НРЛ Salm.St.A./17.12.2019 година се дават следните разпореждания: 1. Забранява се движението на птици и яйца от и към хале дясно, както и от и към сграда 2 в птицевъдния обект; 2. Птиците от хале дясно, както и от и към сграда 2 да се насочат за санитарно клане или да се унищожат по хуманен начин в срок до 06.01.2020 г.; 3. След клането на птиците цялото оборудване да се извади от сградата и да се извършат многократни механични почиствания и дезинфекции на сградата и оборудването, последвани от вземане на проби за контрол на дезинфекцията в срок до 31.01.2020 г.; 4. Да се извърши ДДД обработка на целия птицевъден обект и прилежащите площи в срок до 31.01.2020 г. 5.; Да не се населва помещението с нова партида птици без да се вземат официални проби за контрол на дезинфекцията в срок до 31.01.2020 г.; 6. Да се повишат мерките по биосигурности проследимост във всички сгради към птицевъдния обект в срок до 31.01.2020 г.; 7. да се вземат проби за самоконтрол по националната програма за контрол на салмонелозите при кокошки носачки, съгласно указанията.

В изпълнение на предписанието, видно от съдържащото се в него позоваване на Протокол от изследване №1452 от НРЛ от НРЛ Salm.St.A./17.12.2019 година, от

директора на ДБХ С. област е издадена Заповед №8/06.01.2020 г., с която определена комисията, която да присъства при унищожаването/убиването по хуманен начин на кокошките носачки при спазване на изискванията на Инструкция №22 от 14.12.2005 година от заразения животновъден обект рег.№2BG23-006, собственост на ищеца, да състави съответните протоколи и да изготви досие за обезщетение на собственика, съгласно разпоредбите на чл.141- чл.148 ЗВМД и Наредбата. за условията и реда за разходване на средствата за покриване на разходите, свързани с епизоотичните рискове

В случая за умъртвяването на кокошките е бил избран сух лед, закупен от ищеца на стойност 540 лева, видно от Фактура №363/09.01.2020 година /л.21 по делото/.

В съотв. с писмените доказателства, приетото по делото заключение по извършената комплексната зоо-оценителна експертиза и поясненията на ВЛ при изслушването в с.з., безспорно се установява, че от 06.01.20 година до 10.01.20 година са умъртвени общо 1067 кокошки носачки / 4067 бр. в хале №2 и и 5950 бр. в хале №3/.

По делото не се установява след умъртвяването, проведено от 06.01.2020 г. до 10.01.2020 година, дори и да е било налице ограничение за ползването на хале №2 и хале № 3, то е в резултат на поведението на ищеца. Ищецът нито сочи в ИМ, нито представя доказателства за това кога е извършена ДДД обработка на целия птицевъден обект и прилежащите площи, взети ли са и кога официални проби за контрол на дезинфекцията, в съотв. т.4 и т.5 от процесното предписание, заявено като основание на предявения иск. Твърденията му, вкл. и в депозираната по делото писмена защита са свързани с отнетото време за търсене на доставчици, отправяне на заявка и доставяне на еднокдневни пилета и подрастващи носачки-от 06.01.2020 година до 30.04.2020 година, с които да населени отново хале 2 и хале 3. В тази връзка от представените и приети по делото Фактура №[ЕГН]/15.05.03.2020 година / и Фактура №[ЕГН]/02.03.2020 година, с доставчик „МАР-КРАФТ“ ООД се установяват само направените авансови плащания по договор /л.53 и л.55/, а с от фактура №[ЕГН]/01.07.2020 година е направено и окончателно плащане за 3600 кокошки носачки /л.57/. В протокол от 15.07.2020 година, съставен от „М.-К.“ ООД е отразено, че същият е предал на ищеца 3600 броя подрастващи птици /л.59 по делото/. Договорът обаче въз основа на които са издадени фактурите /посочен в самите фактури-л.53 и л.55/ не е представен, т.е. не са установени условията, при които е същият е бил сключен. От ищеца е представена и №[ЕГН]/06.04.2020 година със същия доставчик-„ МАР-КРАФТ“ ООД за 6000 еднокдневни пилета.

Предвид липсата на други доказателства, от които да се установи твърдението на ищеца, че е търсил доставчици, че сроковете за доставка се определят от доставчиците, а не от купувачите, както и защо в единия случай е закупил подрастващи птици, а другия еднокдневни пилета от един и същи доставчик, съдът приема за недоказано твърдението, че заселването на хале 2 и хале 3, след 30.04.2020 година, е станало възможно най-рано след тази дата и то с птици на посочената по-горе възраст.

По жалба на ищеца с Решение №3646/07.07.2020 година, постановено по адм. дело №3646/07.07.2020 година по описа на АССГ процесното предписание е било отменено. С определение №823/21.01.2021 година по дело №13253/2020 година на ВАС, касационната жалба на ОДБХ С.-област е оставена без разглеждане /л.158-л.161 по делото/. Върху решението е удостоверено, че е влязло в сила на 21.01.2021 година /л.158-л.159 по делото/, за което и страните не спорят.

От представени договори за наем, доказателства за плащане по тях и заключението на вещото лице по извършената ССЧЕ се установява, че между ищеца Ц. Х. И., като наемател и Института за криобиология и хранителни технологии /И./, като наемодател на 18.04.2013 година са сключени два договора за наем за временно и възмездно ползване на недвижими имоти /НИ/ както следва: „Сграда Т.“, с полезна площ от 800 кв.м , находящ се в [населено място], спирка „Почивка“, с наемна цена 480 лв. месечно с ДДС и Обект помещение „Сграда Краварник“, с полезна площ от 940 кв.м., находящ се в [населено място], спирка „Почивка“, наемна цена 660 лв. месечно с ДДС. Договорите са сключени за срок от 5 години, считано от 01.05.2013 г. /първият договор за обект „Сграда Т.“/, съответно от от 01.07.2013 г. /вторият договор за обект „Сграда Краварник“/. С Анекс № 1 от 28.03.2018г. към Договор за наем от 18.04.2013г. за „Сграда Т.“, срокът на договора е изменен, като е определен от 01.05.2013 г. до 01.05.2023 г. С Анекс № 1 от 19. 04.2018г. към Договор за наем от 18.04.2013 г. за „Сграда Краварник“, срокът на договора е изменен, като определен от 01.07.2013 г. до 01.07.2023 г.

С Фактури, издадени от И. на ищеца Ц. Х. И., е фактуриран наем за двата обекта помещение „Сграда Т.“ и помещение „Сграда Краварник“ по двата договора от 18.04.2013 г., който наем за периода от 01.01.2020 г. до 30.04.2020 г. е общо в размер на: $4 \times 1140 / 480 + 660 = 4560$ лв., с ДДС.

Между същите страни са сключени на 04.05.2020 г. още два договора за: Обект „Сграда Т.“ с полезна площ от 820 кв.м. и прилежащ терен, находящ се в [населено място], спирка „Почивка“, наемна цена 600 лв. месечно. с ДДС и Обект „Сграда Краварник“ с полезна площ от 940 кв.м. и прилежащ терен, находящ се в [населено място], спирка „Почивка“, наемна цена 780 лв. месечно, с ДДС. Договорите на И. с Ц. И. са сключени за срок от 10 години и влизат в сила от датата на подписването им от страните /л. 36-43/

С фактури, издадени от И. на Ц. Х. И., е фактуриран наем за Обект „Сграда Т.“ по договора от 04.05.2020 г., който наем за периода от 01.05.2020 г. до 15.10.2020 г., е в размер на $5,5 \times 600 = 3300$ лв., с ДДС.

С фактури, издадени от И. на Ц. Х. И., е фактуриран наем за Обект „Сграда Краварник“ по договора от 04.05.2020 г., който наем за периода от 01.05.2020 г. до 15.09.2020 г. е в размер на $4,5 \times 780 = 3510$ лв. с ДДС.

Общо по фактури, издадени от И. на Ц. И. за обектите „Сграда Т.“ за периода от 01.05.2020 г. до 15.10.2020 г. и „Сграда Краварник“ за периода от 01.05.2020 г. до 15.09.2020 г. по договорите от 04. 05.2020 г., фактурираният наем е в размер на $6810 / 3300 + 3510 /$ лв. с ДДС.

В съответствие със събраните по делото гласни доказателства чрез разпит на свидетелите Х. /л.207-л.208/ и К. / л.233-л.234/ по делото безспорно се установява, че халетата на птицевъдния комплекс са три, като по делото липсват доказателства, които да свържат хале 2 и хале 3 с описаните в договорите за наем обекти, нито пък е възможно да се направи такава идентификация чрез начина на описване в отмененото като незаконосъобразно предписание.

От Договор №22/588801/00114 за предоставянето държавна помощ за реализиране на доброволно поети ангажименти за хуманно отношение към птиците през" птиците през 2012 година /л.125-л.128/, Указания за прилагане на Схема за „ Помощ за реализиране на доброволно

поети ангажименти за хуманно отношение към птиците“, утвърдени на 28.01.2020 година от председателя на УС на ДФЗ-министъра на земеделието, храните и горите и заключението на ВЛ по извършената ССЧЕ се установява, че предмет на сключения с ищеца договор е предоставянето на помощ за 2012 година. В съотв. с т.12 от договора, в зависимост от наличието на бюджет и при условие, че земеделският производител отговаря на изискванията за помощта, страните подписват анекс към него. По делото обаче няма данни и не се твърди ищецът след 2012 година да е подавал заявления и да е сключвал договор или анекс към сключения договор от 2012 година за предоставяне на държавна помощ по посочената Схема. Подаването на заявление в срока, определен в т.9 от Утвърдените указания за 2020 година-10.02.28.02.2020 година / л.135 по делото/, ако не са били умъртвени кокошките в хале 2 и хале 3, е само възможна хипотеза, а не доказан факт по делото. Само възможна хипотеза е и при подадено заявление ищецът да бъде одобрен за подпомагане, тъй като преценката за покриване на изискуемите условия и издаването на решение за одобряване е на компетентния адм.орган-ДФЗ /т.10 от Утвърдените за 2020 година указания-л.135 по делото/. С оглед на това съдът не подлага на обсъждане заключението по С. в частта му, с която е изчисляван размер на държавната помощ, която би могъл да получи ищецът Ц. Х. И..

Вещите лица по извършената комплексната зоо-оценителна експертиза се позовават на приетия по делото Дневник за кокошки носачки хале №2 /16.07.20 г, воден от ищеца като ЗП- 3600 бр., които започнали да снасят яйца от 26.08.20 г., като към момента на умъртвяването им на 06.01.2020 година в това хале е имало 4067 бр. кокошки носачки на възраст 92 седмици. За периода от 01.01.20 г. до 15.10.20г. за 288 дни са реализирали на пазара около 1 043136 бр. кокоши яйца. На 16.07.20 г. от ищца са заредени 3600 бр. кокошки носачки на възраст 15 седмици, а към 26.08.20г. те били 3594 бр. Започнали да снасят яйца от 26.08.20 г., като постепенно броят се е увеличавал до достигането на полова зрялост на кокошките. Общо реализирани на пазара кокоши яйца от 26.08.20 г. до 15.10.20 г. е 113311, т.е за 51 дни, а за 1 ден -113311:51 = 2222 бр. за период от 288 дни / 9 месеца и 15 дни /- 2222бр. x 288 дни = 639 936 бр. кокоши яйца. Тази реализация на кокошите яйца е след умъртвяването на 4067 бр. кокошки носачки и е от новото зареждане на хале №2 с 3600 бр. подрастващи птици.

Пак въз основа на Дневника за кокошки носачки хале №3 /15.05.20 г., в него е имало 6005 бр. кокошки носачки, които започнали да снасят яйца от 30.09.2020 г. Към 01.01.20 г. в хале №3 са констатирани 5951 бр.кокошки носачки на възраст 44 седмици, а към 08.01.20 г. са били 5950 бр., които към датата на умъртвяването им през първата десетдневка на 2020 г. са снасяли средно около 5554 бр. кокоши яйца на ден, видно от дневника за 2019 г. За периода от 01.01.20 г. до 15.10.20 г.- за 288 дни, са реализирали на пазара около 1 599552 бр. кокоши яйца. От 08.01.2020 година до 10.01.2020 година са умъртвени общо 5950 бр. кокошки носачки. На 15.05.20 г. от ищца са заредени 6000 бр. пилета на възраст 1 ден 30.09.20 г., които са започнали да снасят яйца от 30.09.20 г., а броят им постепенно се е увеличавал до достигане полова зрялост на кокошките. За да се възстанови

пълният капацитет на производство след унищожаването на кокошките носачки са били необходими 7-8 месеца. За да почне една кокошка да снася яйца отнема 120 дни т. е 4 месеца. Обикновено кокошките носачки са нерентабилни в снасянето след 80 седмици т.е около 560 дни, което зависи от много фактори /вид, условия на гледане и др./ Общо реализирани кокошки яйца за периода 01.01.20 г. до 15.10.20 г. от 10022 бр. кокошки носачки от халета № 2 и № 3 са около 2 642688 - 15304 бр. брак =2627384, което е приблизително изчисление.

От Дневника за прием и експедиция на яйца от собствена ферма за 2019 г., воден от ищеца, вещите лица приемат, че реализацията на кокошките яйца на пазара е на яйца от клас А /пресни яйца/екстра качество/, съгл. чл.12 от Наредба №1 /03.01.2006 г. Яйцата от клас А според теглото си биват S- 43 гр., M-53 гр., L-63 гр. и XL-73 грама съгласно чл.13 от Наредба №1/03.01.2006 г. Въз основа на водения от ищеца дневник за прием и експедиция на яйца за 2019 г. и по точно за месец декември 2019 г.- месеца преди унищожаването на кокошките носачки, вещите лица сочат конкретните данни за производство и реализация на яйца от клас А според теглото им, както и броя на бракуваните яйца за двете халета. Въз основа на това определят, че общо за периода от 01.01.20 г. до 15.10.20 са произведени около $2\ 420\ 775 + 134\ 488 = 2\ 555\ 263$ бр. кокошки яйца А. Средно за страната цената на яйцата размер М и L, са били 0.22 лв. и 0.24 лв. В големите супермаркети за L -0.25 лв. и за M-0.21, малките магазини за L-0.20 лв. и M -0.19 лв. Складовете на едро са продавали M - 0.165 лв., а L- 0.185 лв., а производителите S -0.05, M- 0.08 лв., L -0.15 лв., XL -0.17лв, без ДДС , а с ДДС съответно -0.06 лв, 0,10 лв., 0.18 лв и 0.20 лв .

Към процесния период ищецът не е бил задължен да води счетоводство по ЗСч. /което се потвърждава и ССЧЕ, поради което и вещите лица правят изводите си изцяло въз основа на Дневника за прием и експедиция от собствена ферма за 2019 г., в който са вписани купувачите на яйцата от 21.07.2019 г., когато кокошките носачки са започнали да снасят яйца, а именно: „Стефани В.В“ЕООД; „ Лешев70“ЕООД;“ Съни Рио Груп“ЕООД; В. 2001 “ЕТ; “Людмил Тасков“ ЕТ; “Трейдинг Т“ЕООД; „Аквален М“ЕООД; Ц. М.; “Еко Крис“ЕООД; Л. В. Х.; С. М и М“ЕООД; „ Дан Вас“ЕООД; „Нова Млечна Компания“ЕООД; Старата госпожа С.“ЕООД; „Верал „ООД; ЕТ“Иван Лазов“

Въз основа на изложените констатации, вещите лица дават заключение, че от унищожените общо 10 022 броя кокошки - носачки, за периода 01.01.20 г. до 15.10.20 от халета № 2 и № 3 броят яйца, който е щял да се реализира е около 2 555263 бр. кокошки яйца клас А, с посочен от тях съответен брой по категории S, M, L-63 и XL.

Посочен е и броят и категорията яйца, които реално са реализирани за процесните периоди, като е съобразен и приспаднат и броят на бракуваните яйца. Въз основа на това са изчислили заложенния оборот от търговската дейност на ЗП Ц. Х. И.- 357 742 лева за периода 01.01.2020 г. до 15.10.2020 г., от който оборот заложената печалба е 51 105 лева.

Съдът не кредитира заключението на вещото лице по следните съображения: Изводите на ВЛ се основават изцяло на частни документи, съставени от ищеца- Дневника за кокошки носачки хале №3, който съдържа подпис и

Дневник за прием и експедиция на яйца от собствена ферма за 2019 г., който съдържа описание на доставчици и дати, но не и подпис. Съгласно чл.182 ГПК, вр.чл.204, ал.5 АПК, частни документи, подписани от лицата, които са ги издали, съставляват доказателство, че изявленията, които се съдържат в тях, са направени от тези лица. Липсват счетоводни записвания, макар и ищецът да не е бил задължен да води такава през процесните периоди, като задължението му е възникнало по-късно с регистрацията му ЗДДС-14.09.2020 г., видно от заключението по ССЧЕ. Не са представени никакви други доказателства, които да установяват факти, свързани с реализираните през предходен момент яйца от хале 2 и хале 3- договори, фактури, банкови преводи, разписки за плащания, като да позволят свързването им с вписванията в Дневника за прием и експедиция на яйца от собствена ферма за 2019 г.

Отделно от това по отношение на количеството за сравнител от ВЛ е използвано количеството яйца само за месец декември 2020 година и то като постоянна величина, въпреки че броят на кокошките носачки не е постоянен и не може да остане такъв, предвид че се касае за живи същества и много други външни фактори също биха могли да повлияят.

При тези фактически установявания, съдът обуславя следните правни изводи:

По допустимостта на предявените искове.

Всички искове са предявени от процесуално правоспособна и дееспособна страна и срещу процесуално правоспособна страна, съгл.чл.205, ал.1 АПК-ОДБХ С.-област. Областните дирекции по безопасност на храните и специализираните структури по ал. 2, т. 2 са юридически лица в структурата на агенцията и са със статут на дирекции- чл.12, ал.5 от Устройствения правилник на БАБХ и чл.7 ЗБАБХ.

Предявените главни искове за осъждане на ответника да заплати обезщетение за имуществени вреди във вида на пропуснати ползи от дейността на ищеца като земеделски производител - продажба на яйца за консумация от хале 2 и Хале 3 /деветият и единадесетият от съединените искове/, които е могъл да реализира, ако кокошките носачки не са били унищожени, са недопустими на основанието по чл.8, ал.3 от ЗОДОВ, съгл. който когато закон или указ е предвидил специален начин на обезщетение, този закон не се прилага.

В Заповед №8/06.01.2020 г. за определянето на комисия, която да присъства при унищожаването/убиването по хуманен начин на кокошки, приета по делото, изрично е наредено на назначената комисия да състави съответните протоколи и да изготви досие за обезщетение на собственика, съгласно разпоредбите на чл.141- чл.148 ЗВМД и Наредбата. за условията и реда за разходване на средствата за покриване на разходите, свързани с епизоотичните рискове/

В съотв. чл.141 ЗВМД, собствениците на животни се обезщетяват със средства от бюджета на БАБХ и по чл. 108, ал. 1 за:1. (изм. – ДВ, бр. 14 от 2016 г., в сила от 19.02.2016 г., отм., бр. 13 от 2020 г., в сила от 14.02.2020 г.); 2. животни, умъртвени за поставяне на диагноза; 3. (изм. – ДВ, бр. 13 от 2020 г., в сила от 14.02.2020 г.) заразени и контактни животни, унищожени с цел

ликвидиране на болестите по чл. 47, ал. 1; 4. (изм. – ДВ, бр. 13 от 2020 г., в сила от 14.02.2020 г.) животни, третирани с имунологични ветеринарномедицински препарати срещу болестите по чл. 47, ал. 1:а) умрели вследствие на непредвидим риск; б) неотложно заклани преди изтичане на карентния срок; 5. умрели или неотложно заклани животни след налагане на възбрана от БАБХ.

Собствениците на зародишни продукти, суровини и храни от животински произход, странични животински продукти и продукти, получени от тях, фуражни суровини, фуражни добавки, комбинирани фуражи и инвентар, унищожени при ликвидиране на болести по чл. 47, ал. 1, се обезщетяват със средства от бюджета на БАБХ и от държавния бюджет.

Терминът вреди е легално установен, предвид използването му в редица разпоредби - чл. 45, ал. 1, чл. 46, ал. 1 и 2, чл. 47, ал. 1 и 2, чл. 48, ал. 1 и 2, чл. 49, 50, 51, ал. 1, чл. 52, 82, 83, ал. 2, чл. 85, 86, 88, ал. 1, чл. 92 от ЗЗД. Съдържанието му обаче не е дефинирано от законодателя. Според трайното разбиране, наложило се в теорията и в съдебната практика, вредите са последици от засягане на субективни права, на защитени от правото блага, които не са предмет на права, както и от накърняване на фактически отношения, които правото защитава. Вредата представлява смущение, накърняване или унищожаване на богатата на човека, представляващи неговото имущество, права, телесна цялост и здраве, душевност и психическо състояние. Вредите се делят на неимуществени и имуществени. Имуствените представляват разликата между имуществото на кредитора след засягане на блага и това, което би имал, ако нямаше засягане. От своя страна те биват претърпени загуби и пропуснати ползи.

В съотв с принципа, установен в чл.6 Наредбата. за условията и реда за разходване на средствата за покриване на разходите, свързани с епизоотичните рискове, действаща към процесния момент, обезщетението е по пазарни цени. В съотв. с този принцип и при липса на друго разграничение, обезщетението за вреди обхваща щетите и пропуснатите ползи от унищожените животни. Друго обезщетение по реда на ЗОДОВ за имуществени вреди- пропуснати бъдещи ползи от унищожените животни, е недопустимо да се претендира.

С ПМС № 81 на МС от 27.04.2020 г. наредбата е отменена и е приета сега действащата наредба / ДВ, бр. 40 от 5.05.2020 г., в сила от 5.05.2020 г./, като съгл. § 2 от ПЗР на ПМС № 81, започналите и незавършени производства до влизането в сила на постановлението се приключват по досегашния ред.

Недопустимостта на главните искове директно обуславя недопустимостта на съединените с тях акцесорни искове /десетия и дванадесетият иск/.

Останалите искове са допустими-те не касаят вреди, свързани със стойността на унищожените животни.

Във връзка с първия главен и втория съединен с него акцесорен иск, съдът допълнително изрично сочи, че в съотв. с чл.6-чл.8 от Наредбата. за условията и реда за разходване на средствата за покриване на разходите, свързани с епизоотичните рискове /действаща към този момент, отм. от 5.05.2020 г./, разходите за метода на хуманно умъртвяване на кокошки не се включва в дължимото обезщетение на собственика.

По същество на предявените допустими искове, съдът излага следното:

По предявените главни искове

Преди всичко съдът сочи, че във фактическия състав на отговорността на държавата по чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ се включват следните елементи: незаконосъобразен акт, отменен по съответния ред /освен ако се твърди, че е нищожен/; действие или бездействие на орган или длъжностно лице на държавата, при или по повод изпълнение на административна дейност; вреда от такъв административен акт и причинна връзка между постановения незаконосъобразен акт, действие или бездействия и настъпилия вредоносен резултат, като доказателствената тежест да проведе пълно и главно доказване е за ищеца /чл.154, ал.1 ГПК, вр.чл.144 АПК/.

Доказателствената тежест за установяването на предпоставките за ангажиране отговорността на ответника е за ищеца.

При липсата на който и да е от елементите на посочения фактически състав не може да бъде ангажирана отговорността на държавата на основание чл. 1 от ЗОДОВ.

Конкретно по предявените искове:

Първият предявен иск за заплащане на обезщетение за имуществени вреди, във вида на претърпяна щета, в размер на 540 лева, представляващи заплатените разходи за унищожаване/убиване по хуманен начин на кокошки носачки, заедно със законната лихва от подаването на ИМ до окончателното изплащане на дължимото е изцяло основателен.

По делото несъмнено се установи отменен с влязло в сила на 21.01.2021 година съдебно решение административен акт- Предписание № 33/20.12.2019 г. от ОБДХ С.-област. Сумата е била заплатена от ищеца за закупуването на сух лед, който е един от нормативно установените хуманни методи за намаляване на страданието на животните при унищожаване/убиване, наредено на ищеца /т.3 от предписанието и т.2 от заповедта за назначаване на комисия, която да присъства при унищожаването/. Кокошките са били унищожени/убити в периода от 06.01.2020 година до 10.01.2020 година с използването на закупения сух лед. Тези факти обуславят и пряката причинна връзка между претърпяната вреда и отменения акт.

Основателността на главния иск обуславя основателността и на съединения с него акцесорен иск за присъждане на законната лихва, но за периода от влизането в сила на съдебното решение за отмяна на акта, като незаконосъобразен -21.01.2021 година / Тълкувателно решение № 3 от 22.04.2004 г. на ВКС по тълк. гр. д. № 3/2004 г., ОСГК, т.4 до подаването на ИМ-17.12.2021 година. Изчислената законната лихва за този период е в размер на 49.80 лева. За периода от 09.01.2020 година до датата на подаване на ИМ, искът се отхвърля.

Останалите предявени искове са изцяло неоснователни.

По отношение на главните искове /третият, петият и седмият от съединените искове/:

В съотв. с фактическите установявания на съда, хале 2 и хале 3 не могат да се свържат с описаните в договорите за наем обекти, нито пък е възможно да се направи такава идентификация, чрез начина на описване в отмененото

като незаконосъобразно предписание. След умъртвяването, проведено от 06.01.2020 г. до 10.01.2020 година, дори и да е било налице ограничение за ползването на хале №2 и хале № 3, то е било в резултат на поведението на ищеца-чл.5 ЗОДОВ. Ищецът нито сочи в ИМ, нито представя доказателства за това кога е извършена ДДД обработка на целия птицевъден обект и прилежащите площи в срок до 31.01.2020 г., взети ли са и кога официални проби за контрол на дезинфекцията, в съотв. т.4 и т.5 от процесното предписание, заявено като основание на предявения иск. Отделно от това обектите, предмет на договорите за наем, както и клаузите в тях не изискват осъществяването единствено на дейност по отглеждане на кокошки носачки. По делото остана недоказано и твърдението на ищеца, че зареждането с нови птици му е отнело месеци наред по независещи от него причини. Неясни са и причините защо едното хале е заредено с едnodневни птици, а друго с подрастващи.

По изложените съображения съдът обуславя извод, че заявената вреда, дори и търпяна не е пряка последица от издаденото незаконосъобразно предписание, а както съдът вече посочи липсата на един от елементите на фактическия състав обуславя неоснователността на предявения иск изцяло.

Неоснователността на главните искове /третият, петият и седмият от съединените искове/ директно обуславя неоснователността на съединените с тях акцесорни искове /четвъртият, шестият и осмият от съединените искове/.

Неоснователен е и искът за обезщетение на пропуснати ползи-неполучено/ пропуснато финансиране по Договор № 22/588801/00114 от 18.12.2012 г. за предоставяне на Държавна помощ „Помощ за реализация за доброволно поети ангажименти за хуманно отношение към птиците“, за периода 01.01.2020 г. до 15.10.2020 г.

Съгласно постановената задължителна практика по чл.290 от ГПК пропуснатите ползи трябва да имат качество на реалност и сигурност. Печалбите /гражданските плодове/ които биха се получили биха имали характеристиките на пропуснати ползи само ако получаването им от дружеството ищец е сигурно, което подлежи на доказване от ищеца. Пропуснатите ползи трябва да са реални и сигурни. Те не могат да бъдат хипотетични. Печалбите биха имали характер на пропуснати ползи, само в случай, че получаването им е сигурно, предвид установяване на други, осуетени от противоправните деяния на ответника правоотношения./ Решение №156 от 29.11.2010г. на ВКС по т.д.№142/2010г., I т.о.; Решение №18 от 05.03.2010г. на ВКС по т.д.№527/2009г., I т.о.; Определение №19 от 17.01.2012г. на ВКС по т.д.№312/2011г., II т.о.; Решение №38 от 29.04.2011г. на ВКС по т.д.№304/2010г., II т.о.; Решение №54 от 11.07.2011г. на ВКС по т.д.№377/2010г., II т.о.; Определение №106 от 17.02.2010г. на ВКС по т.д.№867/2009г., I т.о, ТК; Решение №146 от 01.12.2010г. на ВКС по т.д. №934/2009г., II т.о; Решение №164 от 28.10.2010г. на ВКС по т.д.№1079/2009г., II т.о.; Решение №68 от 21.04.2009г. на ВКС по т.д.№697/2008г., II т.о.; Решение от 26.04.2004г. на ВКС по гр.д.№1187/2003г., ТК, II т.о./

В този смисъл е и последвалото Тълкувателно решение № 3 от 13.01.2023 г. на ВКС по т. д. № 3/2021 г., ОСГТК, причинените от деликт пропуснати ползи

трябва да бъдат доказани със сигурност, както трябва да бъдат доказани със сигурност пропуснатите ползи, причинени от неизпълнение на договорно задължение. Възможността за увеличение на имуществото на увреденото от деликта лице сама по себе си не е достатъчна, за да се приеме наличието на пропусната полза. Дали пропуснатата полза е щяла да бъде реализирана е въпрос на съществуване или несъществуване на обективни факти от действителността, които подлежат на доказване и от които произтича тази възможност. Тъй като законът изисква реално настъпила вреда, за да възникне правото на обезщетение, предположението за наличието на пропусната полза трябва да се изгражда на доказана възможност за сигурно увеличаване на имуществото на увреденото лице, като не може да почива на логическото допускане за закономерно настъпване на увеличението. В този случай на доказване подлежат фактите, от които произтича възможността за реализиране на ползата, както и че реализирането ѝ е станало невъзможно поради деликта. Тези факти са конкретни и обективно съществуващи. Затова при спор относно претърпяна пропусната полза съдът следва да преценява всички – както преки, така и косвени доказателства за действително съществуващите факти и състояния, от които може да се направи обоснован извод за сигурно увеличаване на имуществото на увреденото лице, което е осуетено от деликта.

В съответствие с изложеното от съда от фактическа страна, по делото няма данни, а и ищецът не твърди след 2012 година да е подавал заявления и да е сключвал договор или анекс към сключения договор от 2012 година за предоставяне на държавна помощ за реализиране на доброволно поети ангажименти за хуманно отношение към птиците. Подаването на заявление в срока, определен в т.9 от Утвърдените указания за 2020 година-10.02.28.02.2020 година / л.135 по делото/, ако не са били умъртвени кокошките в хале 2 и хале 3, е само възможна хипотеза, а не доказан факт по делото. Само възможна хипотеза е и при подадено заявление ищецът да бъде одобрен за подпомагане, тъй като преценката за покриване на изискуемите условия и издаването на решение за одобряване е на компетентния адм.орган-ДФЗ /т.10 от Утвърдените за 2020 година указания-л.135 по делото/. Само за пълнота, макар и да не беше коментирано заключението по извършената ССЧЕ, съдът отбелязва, че умъртвените кокошки в едното хале са били над максимално допустимата възраст за подпомагане.

С оглед на изложеното нито заявената вреда е доказана, нито наличието на пряка причинно-следствена връзка със заявеното фактическо основание на иска-отменено незаконосъобразно предписание за умъртвяване на кокошки носачки.

Неоснователността на главния иск /тринадесетия съединен иск/ обуславя неоснователността и на съединения с него акцесорен иск за мораторно обезщетение в размер на законната лихва от 16.10.2020 година до датата на подаване на исковата молба /четирнадесетият иск/.

При този изход на спора, правото на разноски е възникнало и за двете страни, които са го упражнили своевременно и са поискали присъжданто им. Ищецът има право на разноски в размер на 1481.50 лв. на основание чл.10, ал.3

ЗОДОВ, а ответникът, за защитата му осъществена от юрисконсулт, в размерна 100 лева-чл.10, ал.4 ЗОДОВ, вр. чл.37 ЗПП, вр.чл.24 Наредба за заплащането на правната помощ.

Воден от гореизложеното Административен съд София-град, Второ отделение, 23-ти състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ, на основание чл.8, ал.3 ЗОДОВ, исковите с правно основание чл. 1, ал. 1 ЗОДОВ за осъждането на Областната дирекция по безопасност на храните С.-област да заплати на ищеца Ц. Х. И., ЕГН: [ЕГН] обезщетение за имуществени вреди, както следва: сумата в размер на 8 400 лева, представляваща обезщетение за имуществени вреди във вида на пропуснати ползи от дейността на ищеца като земеделски производител – продажба на яйца за консумация от Хале 2 за периода 01.01.2020 г. до 30.04.2020 г. и сумата в размер на 51 105 лева, представляваща обезщетение за имуществени вреди във вида на пропуснати ползи от дейността на ищеца като земеделски производител - продажба на яйца за консумация от Хале 3 за периода 01.01.2020 г. до 15.10.2020 г., настъпили от Предписание №33/20.12.2019 година, изд. от официален ветеринарен лекар в отдел „ВЖ“ при ОДБХ-С. област, отменено с влязло в сила 21.01.2021 година съдебно решение, постановено по адм. дело №1102/2020 година по описа на АССГ, **ЗАЕДНО със съединените с тях акцесорни икове**, с правно основание чл. 86 ЗЗД, вр. § 1 от ЗРЗОДОВ, за осъждането на ответника да заплати на ищеца сумата в размер на 1390, 78 лв., представляваща лихва за забава върху главницата от 8 400 лева за периода от 01.05.2020 г. до датата на подаване на исковата молба- 17.12.2021 г. и сумата в размер 3 685.85 лв., представляваща законна лихва върху главницата от 51 105 лева за периода от 16.10.2020 г. до датата на подаване на исковата молба- 17.12.2021 г.

ОСЪЖДА, по иска с правно основание чл. 1, ал. 1 ЗОДОВ, Областната дирекция по безопасност на храните С.-област да заплати на Ц. Х. И., ЕГН: [ЕГН] сумата в размер на 540 /петстотин и четиридесет/ лв., представляваща обезщетение за имуществени вреди във вида на претърпени загуби, представляващи стойността на заплатени разходи за унищожаване /убиване/ по хуманен начин на кокошки носачки, ведно със законната лихва от датата на подаване на исковата молба до окончателното изплащане на дължимото, настъпили от Предписание №33/20.12.2019 година, изд. от официален ветеринарен лекар в отдел „ВЖ“ при ОДБХ-С. област, отменено с влязло в сила 21.01.2021 година съдебно решение, постановено по адм. дело №1102/2020 година по описа на АССГ.

ОСЪЖДА, по иска с правно основание чл. 86 ЗЗД, вр. § 1 от ЗРЗОДОВ, Областната дирекция по безопасност на храните С. – област да заплати на Ц. Х. И., ЕГН: [ЕГН] сумата в размер на 49.80 лева / четиридесет и девет лева и осемдесет стотинки/, представляваща лихва за забава върху главницата от 540 лева, считано от 21.01.2021 г. до датата на подаване на исковата молба-17.12.2021 г, **като ОТХВЪРЛЯ** иска за разликата до пълния му предявен

размер от 106.36 лева.

ОТХВЪРЛЯ ИЗЦЯЛО всички останали предявени от Ц. Х. И., ЕГН: [ЕГН] с Искова молба с вх.№44288/17.12.2021 година по регистъра на АССГ обективно кумулативно съединени искиове, с правно основание чл. 1, ал. 1 ЗОДОВ и чл. 86 ЗЗД, вр. § 1 от ЗРЗОДОВ, против Областната дирекция по безопасност на храните С. – област.

ОСЪЖДА, на основание чл.10, ал.3 ЗОДОВ, Областната дирекция по безопасност на храните С. – област да заплати на Ц. Х. И., ЕГН: [ЕГН] сумата в размер на 1481.50 лева /хиляда четиристотин осемдесет и един лева и петдесет и една стотинки/, разноси по делото.

ОСЪЖДА, на основание чл.10, ал.4 ЗОДОВ, Ц. Х. И., ЕГН: [ЕГН] да заплати на Областната дирекция по безопасност на храните С. – област сумата в размер на 100 /сто лева/, разноси по делото.

Решението може да бъде обжалвано чрез Административен съд София-град пред Върховния административен съд на РБ в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Решението да се съобщи на страните и на СГП чрез изпращане на преписи от него по реда на чл.137 от АПК.

СЪДИЯ: